

Katedra animované tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské

Autor/ka práce: David Daenemark

Název práce: PROBLEMATIKA SEXU A NÁSILÍ V LOUTKOVÉM FILMU

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Michaela Pavlátová, KAT

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....B.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....A.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....A.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejích kapitol a jejich proporce.....B.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....B.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) .....A.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava .....(bez obraz.příloh).....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....B.....

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F) .....B.....

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s

minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem

chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

V úvodu své práce nás autor seznamuje se svým záměrem *pojmenovat úskalí loutkové tvorby na poli animovaného filmu a vysvětlit tvůrcem nezamýšlené percepce ze strany diváka, odmítavé pocity při zobrazení sexu a násilí v loutkových filmech.*

Aby tak mohl učinit, cítí potřebu ustanovit a definovat chybějící specifické kategorie a podkategorie loutky v oblasti filmu.

Následuje kapitola věnující se historii loutky, dále autor rozebírá etymologickou podstatu pojmu loutka.

V kapitole Percepce a bariéry loutky autor přichází s novými kategoriemi a podkategoriami, s rozdělením loutky na pravou a falešnou, atd.

Následně se věnuje problematice sexu a násilí v loutkovém filmu.

Práci uzavírá kapitola Funkční nastavení požadovaného efektu na diváka a Závěr.

Sám o sobě není žádný předmět loutkou, až způsob, jakým se s daným předmětem nakládá, může z něj loutku učinit.“
(David Daenemark, 2020)

Takto výstižně, srozumitelně a jednoduše definuje David Daenemark loutku. Uvádím zde tento příklad, protože jiné závěry už tak srozumitelné a jednoduché nejsou.

Práce Davida Daenemarka je v první řadě ambiciózní. Je obsáhlá, 70 stran textu je na bakalářskou práci neobvyklý výkon. Je poctivá, pečlivá, poučená (zejména v kapitole Stručná historie loutky). Je sympaticky nepokorná. Snaží se vybudovat nové, chybějící názvosloví, pouští se do odvážných polemik. Cítíme velmi hluboký vztah autora k loutce a její problematice, jeho vlastní zkušenost. Autor má velké analytické schopnosti, které ovšem text občas dovádějí tam, kde čtenář (resp. autorka posudku) přestává rozumět. Nabízelo by se říci Méně by bylo více. To by ovšem nemohl být autorem David Daenemark.

První část, věnující se historii loutky, je napsána poutavě, odborně, srozumitelně, čtivě.

V druhé půlce práce, věnující se vlastním úvahám a rozvíjející autorovy teze, jsem se už trochu ztrácela. Ve snaze dobrat se své pravdy, autor urputně, z mého pohledu někdy zbytečně detailně, rozebírá a analyzuje až na dřeň, čímž se srozumitelná realita světa rozpadá na atomy, a práce se tak pro mně občas stává nepřehlednou.

Uznávám, že teoretická práce, už ze své podstaty obsahuje/ má obsahovat analytické, polemické, diskutabilní, komplikované pasáže, že nemá být pouhou beletrií. Zároveň by ale komplikovanost textu neměla být pro čtenáře překážkou.

Domnívám se, že práci by prospěla editace. Kratší souvětí, větší stručnost by napomohla přehledosti a lepšímu pochopení textu.

(Například:

Neexistence metodiky s ohledem na organický historický vývoj loutek a nemožnost sjednocení pojmu loutka vzhledem k lokálnímu subjektivnímu vnímání, které nekoresponduje s aktuálním globálním trendem o porozumění napříč kulturami, zapřičiňuje právě ony tvůrčí nesnáze pramenící nezřídka z nepochopení formy, s níž se nakládá, jež nejmarkantněji vykrystalizují na povrch vždy právě v otázkách sexu a násilí.)

David Daenemark je mistrem slova. Ve své práci se nebojí provokovat, kritizovat, klade si nelehké otázky, snaží se dopátrat se odpovědí. Přináší mnoho zajímavých podnětů k úvahám. Snaha o definici nových pojmů je odvážná, i když si nejsem jistá, nakolik je to pro obor přínosné. Závěry, ke kterým autor dochází, jsou na můj vkus často příliš kategorické. Autorovy subjektivní názory a hypotézy jsou zde předkládány jako fakta. Ale i když jsou závěry polemické a s jejich kategoričností často nesouhlasím, shledávám to jako sympatický rys práce, který k osobnosti autora patří.

Práce mohla/měla být lépe vyvážená co se týká proporce kapitol. Vlastnímu tématu (Sex a násilí v loutkovém filmu) je, na rozdíl od historie loutky nebo ustanovení nových kategorií, věnován poměrně malý prostor.

Uvítala bych také srovnání problematiky zobrazování sexu a násilí v loutkovém filmu s filmy vytvářenými jinými technikami.

Vzhledem k názvu práce, postrádám mezi rozebíranými filmy Anomaliu Charlieho Kaufmanna (2015), film poměrně významný, který obsahuje velmi realistické a diskutabilní zobrazení sexu. K rozboru by jistě vybízel i film autorovy spolužačky Terezy Kovandové *Zhola nic* (FAMU, 2017).

(Práce neobsahuje obrazovou přílohu, která ale není (dle vysvětlení autora) povinná. Proto jí ve svém posudku nehodnotím.)

V závěru práce autor vyslovuje názor, že si tvůrci dostatečně nekladou otázky po původu a smyslu loutky a proto s loutkami zachází nevhodně či špatně.

I když jistě existuje mnoho nepovedených loutkových filmů, nemyslím si, že s loutkami je tak špatně zacházeno. Zdá se mi, že je v pořádku, když tvůrci (nejen loutkových) filmů vytvářejí své filmy emocionálně, pocitově, vlastně jakkoliv. Ostatně, jak může autor vědět jak o svých aktérech tvůrci přemýšlejí?

Stejně tak je dobře, že David Daenemark o podstatě a smyslu loutek přemýšlí, protože to sám potřebuje, je to pro něj přínosné.

Přeji Davidovi, aby se neztratil v analýzách a vytvořil i v budoucnu mnoho nezapomenutelných (nejen loutkových) filmů.

Autor prokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu.

Práce splňuje a převyšuje požadavky standardně kladené na diplomovou práci.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navržená známka: B

Otázka:

Srovnání zobrazení sexu a násilí u loutky a u postav vytvořených v jiných technikách animovaného filmu - například kreslený film, 3D, *ploška*, *sand animation*, atd - a jeho přijímání divákem. Je zde nějaký rozdíl?

Datum: 23/8/2020

M. Pavlátov

Podpis: .....